

Arrest

nr. 148 599 van 25 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Gemeente HAM, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 4 februari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Ham van 16 januari 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 februari 2015 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster en haar Belgische partner legden op 24 juli 2014 een verklaring van wettelijke samenwoont af te Geetbets.

1.2. Verzoekster diende op 24 juli 2014 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter).

1.3. De gemachtigde van de burgemeester van de gemeente Ham (hierna: de burgemeester) nam op 16 januari 2015 een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoekster werd hiervan op 26 januari 2015 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel (...) 52, § 3 (...), gelezen in combinatie met artikel 69ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag (...) van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (...), die op 24 juli 2014 werd ingediend door:

Naam: K.(...)

Voorna(a)m(en): N.(...)

Nationaliteit: Marokko

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/Verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

(...)

-De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie;

Volgende gevraagde documenten werden niet overgemaakt: bewijs behoorlijke huisvestiging.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan, betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat zij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Burgemeester een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens artikel 52, § 3 van het KB van 8 oktober 1981.

(...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van “de zorgvuldigheidsplicht juncto de motiveringsplicht.” Verzoekster stelt daarbij als volgt:

“Verzoekster is van Marokkaanse nationaliteit doch verblijft sinds enige tijd in België.

Verzoekster zou graag in België blijven bij haar familie, die zich engageerde om verder voor haar te zorgen.

Op 24.07.2014 deed verzoekster een aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie.

Dat verzoekster echter dd. 26.01.2015 de beslissing dd. 16.01.2015 ontving waarbij haar verblijf geweigerd werd.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekster.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven, ACCO, 1990, 31)’.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

Overeenkomstig artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980 schorst de indiening van onderhavig beroep tot nietigverklaring de tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel.”

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

2.3. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar

gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. De bestreden beslissing vermeldt artikel 52, § 3 van het van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) als juridische grondslag. Dit artikel luidt als volgt:

“Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

2.5. Om haar recht op verblijf van meer dan drie maanden in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap erkend te zien, dient verzoekster aan de voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet te voldoen. Verzoekster legde bij haar aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) van 24 juli 2014 haar paspoort en een attest van wettelijke samenwoning neer. Verzoekster werd verzocht om ten laatste op 23 oktober 2014 de volgende documenten over te maken: bewijs stabiele en voldoende bestaansmiddelen, bewijs behoorlijke huisvesting en ziektekostenverzekering. Blijkens het administratief dossier maakte verzoekster naderhand de volgende documenten over: een ‘*extrait d’acte de naissance*’ met Nederlandse vertaling, een document in het Arabisch, een ‘*Certificat administratif concernant la fiancée*’ met Nederlandse vertaling, een verklaring van lidmaatschap van de mutualiteit op naam van verzoekster en een op naam van haar partner, mijnheer P. M., een verklaring recht op gezondheidszorg van de mutualiteit, een arbeidsovereenkomst van de partner van verzoekster, loonfiches van de partner van verzoekster daterend van mei tot en met juni 2014, een aantal geschreven verklaringen en een aankoopbevestiging bij een juwelier.

2.6. De gemachtigde van de burgemeester weigerde de aanvraag van verzoekster omdat niet alle vereiste documenten werden overgemaakt.

2.7. Door louter stellen dat zou graag in België zou blijven, te beweren dat er een onzorgvuldig onderzoek zou zijn gevoerd naar haar situatie en theoretisch uit te weiden over de zorgvuldigheidsplicht, zonder dit alles verder uit te werken, toont verzoekster geenszins aan dat de gemachtigde van de burgemeester *in casu* onzorgvuldig heeft gehandeld of dat er wel degelijk vóór 23 oktober 2014 een bewijs van behoorlijke huisvesting zou zijn neergelegd. De vaststelling dat dit document niet was neergelegd volstaat om op grond van voormelde artikel uit het vreemdelingenbesluit over te gaan tot een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

2.8. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde van de burgemeester bepaalde elementen over het hoofd zou hebben gezien. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of van de motiveringsplicht aangetoond.

Het aangevoerde middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftiende juni tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN